

Hendes Helt.

(Overlat fra Engelft af Anna Vedde.)
(„S. Amist. Søndagsl.“)

„Maa, det blev Enden paa din Roman, May! I Dr. Ventic fandt du den Helt, du altid drømte om.“

„Du synes maaske ikke, han er netop saadan, som du tænker dig en Helt, Grace. Ja, ja, bliv du nu blot her hos os og hvil dig ud en Tid, saa haaber jeg, du snart vil saa Pjensene op for, at jeg ikke har gjort saa daarligt et Valg. Nu sætter vi os her hen til Kammeret og faar os en Kop varm Te og en hyggelig Passtiar om gamle Dage paa Skolen.“

May Majon og Grace Graham havde været „Bedsteveninder“ paa Skolen, og da de skulde stilles, den ene for at rejse til sin Fader i Indien; den anden til sin Onkel ude paa Landet, havde de været hinanden evigt Veninder, saadan som Piger i den forrættede Alder plejer.

Ræppe et halvt Aar efter Afskeden paa Skolen kom May til at staa alene i Verden. Hendes Onkel, Kaptajn Majon, døde pludselig, og hun var dermed ene tilbage til Godset Woodlands. Det eneste Veninde til Verden, hun havde at støtte sig til, var hendes Onkels Huslæge, Dr. Philip Ventic, Grace var jo i Indien, og der var forelselig ingen Udflugt til, at hendes Fader, Major Graham, vilde vende tilbage til England. Saa maatte May tage sin Tilflugt til Papiret.

Arkt efter Arkt blev hendes Sted til Indien, eller rettere hele Bunkeren af Arkt ad Ganges, for Grace maatte kende alle hendes Tanker og alle hendes Sætte fra Romanerne, og Romanerne var den anden Halvdel af Mays Liv paa Woodlands. Saadan en Helt, modig og stærk og smuk, skulde hendes tilkommende være. Saadan — eller slet ingen! Men efterhaanden kom Dr. Ventic ogsaa til at spille en Rolle i Brevene. Fra at fylde en Side, bredte han sig snart over baade to og tre, ja flere Arkt, og en Dag fik Grace ogsaa hans Fotografier tilsendt. Grace fandt, at han saa' alt andet end heltemæssig ud. Han var jo ligefrem grim med det store, korte Skæg! Da saa gammel! Nej, hvor kunde May med sine udprægede Skønhedsbegreber og Længsler efter en rigtig Helt dog være saa optaget af ham?

Saa var Brevvekslingen i nogle Aar blevet lagt noget til Side, begge var blevne optaget af andre Ting.

Endelig var Grace Graham kommen hjem med sin Fader, og May havde indbudt hende til sit Hjem, hvor Dr. Ventic nu var Huslæge.

Grace var meget spændt paa, hvorledes alt dette vilde arte sig. De to Veninder havde heller ikke set hinanden siden Skoledagen, og der var nu gaaet fem Aar.

Sænt uden de mærke gennembrændte Pjens, den rante Skilte og ubøjelige Energi — alt det, der plejer at karakterisere en Romanhelt, — var der alligevel ikke saa lidt af Heltens Natur i Dr. Ventic. Han og May havde haft deres Roman, før de fandt hinanden.

Som gammel Ven og Huslæge for Kaptajn Majon var det naturligt, at han efter Dødsfaldet tog sig af hans efterladte Niece, der pludselig var kommen til at staa saa hjælpeløs og ensom i Verden. Han blev ikke blot hendes Formyndere, men ogsaa hendes Ven, hendes Fader, hendes Kammerat. Woodlands var rigtig et af disse gamle, romantiske Herresæder, skjult bag Skove og Dæver. Der var en halv Mil til den nærmeste Landsby og to til Aabladet. Na-boerne var fattige Høstfamilien og maaske Jordbesiddere.

May søgte sig dog langt fra generet af Ensomheden. Tværtimod, hun elskede Woodlands, hvor hun saa ugenert kunde gaa og sværme med en Roman i Haanden. Fra en Høj i Haven kunde hun se ud over Haven derude, hvor Seltene havde deres Tulleplads, og hvis Bølger kom fra fjerne, eventyrlige Strande.

May Majon havde udviklet sig til næsten en Stenhed, med lyst Haar og milde Pjens. Det var derfor ikke at undres over, at Dr. Ventic, som omgikkes hende dagligt, ogsaa fik Pjens paa det. Det var da heller ikke andet, end hvad alle Venner, som saa dem sammen, ventede, at der skulde blive et Par af de to. May selv var den eneste, der kom overraskende, da Dr. Ventic en Dag paa sin sædvanlige Ligeformige Raade bad hende, om hun vilde blive hans Hustru, og fortalte, hvor meget han holdt af hende. Det var, som hun med et Hyl var vækket af sin søde Drøm. De tre Aar, der var gaaet siden Onkels Død, var løbet saa let og glat, og hun havde vænnet sig til at have Doktoren om sig. Sam gik hun roligt til, naar hun vilde have Svar paa de Spørgsmaal, hun ikke selv kunde klare, og hun fandt det saa selvstændigt, at han tog Bestemelse om alt og hjalp hende paa enhver Maade. Hans Trofasthed tvivlede hun aldrig paa, og hans venlige Stemme, selv naar han gav hende en mild Tilrettevisning nu og da, holdt hun meget af. Men Kærlighed! Elske Dr. Philip Ventic! Nej, det var virkelig alt for — ja — ja, alt for utænkeligt. Desuden, den Helt, som hun i Aarenes Løb havde skabt et bestemt Billede af, saa hun nysgjægtigt vidste, hvordan han skulde se ud, ja, han var ikke netop i Dr. Ventic's Lignelse. „Nå,“ — som hun talte ham, var jo bare en rigtig rar og hyggelig, halvgammel Landsbydoktor.

Det var et Held, at Pjens var saa behersket en Natur, som han var. Thi det var en mere tydelig end egentlig forligtig Maade, May valgte, da hun betroede Frieren, at den Forbindelse kunde der ikke være Tale om. Og hun lagde næppe Mærke til det melankoliske Udtryk, der kom i hans øjens saa milde, graa Pjens.

Han prøvede ikke at overtale hende, undskyldte blot, at han havde bedrevet hende og vilde sige Farvel for at gaa, da May alligevel, under Fornemmelsen af, at hun havde gjort sin gamle Ven Sorg, løb hen til ham og med mange Ord og Kæft med Søvedet fortalte, at det slet ikke var saadan, at hun ikke holdt meget af ham, at han var hendes uundværlige Ven, at han var alt for god til hende; men —

„Men hvad, May?“
Saa faldt Mays lyslokkede Søved helt ned mod det undringende Skjolels, og en fart Rødme fattede Narve i Ansigtet. Hvordan skulde hun kunne sige Pjens, at han ikke var en Helt? Og det var dog det eneste, han manglede.

„Men hvad, lille du? — Er jeg for gammel, for grim, for fattig, eller hvad er det, du har imod mig. Sig mig det kun, maaske det er noget, jeg kan rette.“

May fignede forligtig op i det alvorlige Ansigt, som var båret over hende, og saa kunde hun ikke mere, men gav sig til at græde, mens hun stammede:

„Nej, nej, Pjens! Det er slet ikke noget af det. Jo, du er sød og god, og Penge bryder jeg mig ikke om, bare du havde været noget — ja, saadan noget større — nej, ikke højere, men jeg tænkte, jeg mente altid, at min Mand skulde være — en Helt!“

„Maa saadan, lille du. — Men tror du ikke, en Mand kan være en Helt uden at have udrettet nogen bestemt heroisk Daad, som er blevet omtalt i Vladene og beundret af hele Landet? Skal han have ud-jat sit Liv for Kanonflugt eller Urflorens Bilde?“

„Ja, jeg beundrer saadan alle Sætte, store, stærke, berømte Mænd! Og det maatte være, aa, saa dejligt at have saadan en Mand, Pjens!“

„Kan du ikke holde af mig, saadan som jeg er, May? Jeg forlanger ikke, at min Hustru skal være en Heltinde, blot saadan en sød og trofast lille Kvinde som du, May. Jeg er ikke født til at være berømt og det er ikke givet enhver at udrette Heltegerninger. Min Gerning er jo blot at hjælpe de søge her i den lille By. Og det regner du vel ikke for noget?“

„Jo, naturligvis, kære Pjens. Men jeg synes ikke, jeg kan gifte mig med en Mand, en Landsbydoktor, som ingen ude i Verden kender og beundrer. Hvis du virkelig holder af mig for Alvor, kunde du saa ikke gøre saadan noget stort, som

alle maa rose dig for — saadan et eller andet rigtig, rigtig stort?“

„Du holder ikke nok af mig, May. Det er det, der er i Vejen. Nu maa du ikke være vred paa mig, fordi jeg har talt saadan til dig. Gid, det altid maa gaa dig godt, May. Og saa Farvel.“

„Ja, Pjens, jeg holder nu alligevel af dig, men jeg beundrer saadan Seltene.“

Dr. Ventic maatte smile, men det blev et melankolisk Smil.

„Det kommer alt sammen af, at du har været overladt saa meget til dig selv og lært saa mange overvundne Romaner. Hjertet er der ikke noget i Vejen med, og der vil nok komme en Dag, da du gør andre Erfaringer.“

Men Maaned gif efter Maaned, og May blev stadig ved sin Seltene Teori, ja, den blev snarere mere fast hos hende. Dr. Ventic havde trukket sig mere og mere tilbage i sig selv, og han kom kun jævnligt paa Woodlands saadan som før; thi han mærkede, hvordan May undgik ham.

Det indtraf netop en Dag, da han havde følt sig meget nedtrykt, at han fik en Anmodning fra en Studenterkammerat, som, efter at have været Hospitalslæge i London nogle Aar, nu vilde gifte sig. Han havde faaet Tilbud om Plads som Stibslæge paa et Stib, som skulde til Guldskysten, men baade af Hensyn til Seltet om Verden og det ufundne Alima i Guinea, vilde han nødig føre sin unge Hustru med paa denne Tur. Han foreslog derfor nu Vennen at bytte Praksis for en Tid, det kunde godt lade sig ordne, og intet Sted kunde være mere vel-lykket til at tilbringe Søvedbrødsdagene i end den landlige Idyl, hvor Dr. Ventic boede.

Planen tiltalte ogsaa Dr. Ventic. Han trængte til at komme bort fra de trængende Forhold, og alt blev aftalt.

„Mens jeg er borte, finder hun maaske sin attraaede Helt“, tænkte han den Aften, Aftalen var gjort. Gid hun saa maa blive lykkelig med ham og glemme mig.“

Den næste Dag var et Vendepunkt for May Majon. Hun var naaet sin Myndighedsalder, stod som Eneherker paa Woodlands.

Dr. Ventic indfandt sig for at lufte sin Munding, og have en lille Santiale med hendes Sagsfører. Det var heldigt, at dette Forhold kunde blive ordnet, før han nu rejste bort.

„Rejser du bort, Pjens? Til fremmede Lande? — Naar? Hvor? Hvorfor?“ spurgte May interesseret, da hun hørte Nyheden.

„Na — jeg har ikke haft det saa godt i den sidste Tid, og jeg tror, en Forandring vilde være heldig for mig. En Studenterkammerat af mig vil tilbringe sine Søvedbrødsdage her i Broadban, og jeg vil tage ned og se paa Kaffer-Kongen.“

„Hvornaar rejser du Pjens?“
„Om et Par Uger, tænker jeg.“
„Jeg haaber, det maa blive rigtig spændende og morsomt, Pjens. God Onkel!“

„Ja Tak.“

Det laa ikke for Dr. Ventic at være sentimental. Han saa ikke paa sig som et Offerlam, men det saarede ham dog lidt inderst inde, at May vilde saa lidt Deltagelse.

Hun paa sin Side søgte en hemmelig Fjend ved denne Efterretning. Nu fik Pjens jo netop Lejlighed til at vise sig som en Helt. Hun nærede ingen Tvivl om, at Lejligheden jo var det eneste, han behøvede for at vise sig som en saadan, og da var han kommen i hendes Pjens.

(Sluttet.)

Den 13. Søndag.

Ogsaa i Aar vil vi gerne bede alle Eben-Ejers Venner om at minde Gerningen her blandt de søge og gamle med en Offergave paa d. 13. Søndag efter Trinitatis eller paa en anden mere bekvem Søndag.

Naar det i vundne Aar er Indfædes at indføre mere Friarbejde end noget tidligere Aar, er det, næst Guds Bølgeløse, kun bløven mison-lykt ved Bølgens trofaste Støtte. Der er i Aarets Løb udført 1293 Ugers Søgepleje. Deraf var 898 Uger — lidt over en Trediedel —

fri Søgepleje til fattige Søge. Det vil med andre Ord sige, at der er udført Friarbejde til et Værd af \$2751. Hvorledes skulde Udgifterne ved alt dette blive dækket, om ikke Venner i trofast Kærlighed var traadt til.

Venner! hjælp os ved eders Gaver til fremdeles at kunne fortsætte i dette samme Spor.

Eders i Tjenesten,
J. Madsen.

Musik.

For at imødekomme de mange Foretagelser fra musikinteresserede Kunder, har vi sat os i Forbindelse med Udgifterne af kristelig og klassisk Musik og tilbyder nu følgende Musikhefter (Sheet Music) til ved-lyste Priser:

Den store, hvide Flot vi se.
Af Biskop S. A. Ororson. Musik af E. Grieg. Dansk og engelsk Tekst. Pris. 25 Cts.

Fadervor.
Musik af A. Kleve. Dansk og engelsk Tekst. Pris 25 Cts.

Margaretes Sugesang.
Af „Kongesemnerne“. Genet Jø-len. Musik af E. Grieg. Dansk og engelsk Tekst. Pris 25 Cts.

Sæterjentens Søndag.
Af Jørgen Moe. Musik af Ole Bull. Dansk og engelsk Tekst. Pris 25 Cts.

Skoffelemt.
Af Jørgen Kirkegaard. Musik af Jul Villier. Dansk Tekst. Pris 25 Cents.

Jens Vejmand.
Af Jeppe Kalfær. Musik af Carl Nielsen. Dansk Tekst. Pris 30 Cts.

Sangbog for Kirkelov.
Af John Dahle. Indeholdende firestemmige Sange (for Sopran, Alt, Tenor og Bas) til Brug ved den offentlige Gudstjeneste og andre kirkelige Lejligheder.

Første Del. 60 Oktavsider. Indbunden i Papbind. Pris 50c.
Anden Del. 47 Oktavsider. Indbunden i Papbind. Pris 50c.

A NEW PIECE OF SHEET MUSIC.

At Eventide.
Sacred Song. Words by Geo. W. Grofts, D. D. Music by Jas. A. Fairfield. Publishers Price 60c. Our price 30c.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebraska.

Jølam

En Troens Prøvelse.

En gripende Skildring af Muhammedanismens Oprindelse og Udbredelse samt Tilstanden i den nuværende muhammedanske Verden, og et kraftigt Dyrsk om Deltagelse i Arbejdet for Evangeliet's Udbredelse blandt Jølam's Millioner. Af Missionær Samuel M. Bremer. Overlat og forfattet af Sognepræst Anton Pedersen, Aalborg.

En ny Bog af første Rangs Interesse for enhver Missionsven. 106 Sider. Pris 40 Cts.

Dan. Luth. Publ. House.

Missionsmøde.

Vil Gud, afholdes Missionsmøde i Bethania Menighed ved Aalborg, Iowa i Dagene fra 30te August til 1ste September.

Venner indbydes venligt til at komme og dele Guds Riges Goder med os i de nævnte Dage. Paa Menighedens Vegne. S. L. Jensen, Præs.

Samfundets Formand.

Pastor S. V. Christianen, vil bekvæmle Menighederne i den atlantiske Kreds som følger:
Brooklyn den 30. Aug—2. Sept.
Worcester, Mass. 3. Sept.
Boston 4. Sept.
Falmouth, Me. 5. Sept.
Westbrook 6. Sept.
New Denmark, N. Y. 8.—9. Sept.
Montreal, Quebec 11.—12. Sept.
Penn Yan, N. Y. 15. Sept.
Venner: Lad os bede og virke for at Formandens Bølg hos os maa blive til megen Bølgeløse.
Lewis Larsen
Stredsf.

DANA COLLEGE.
Hvorfor ikke komme til vor Skole og lade Dem uddanne til Lærergerningen. Tidssvarende Undervisningsmetoder følges. „State Teachers Certificates“ udstedes. Skriv efter nyt Katalog.
DANA COLLEGE, BLAIR, NEBR.

NORDISK KONVERSATIONS-LEKSIKON.
Indeholdende Forklaring over vigtige Navne, Genstande og Begreber, som forekommer under Læsning og i Samtale. 3die Udgave, med Supplement.
Tilsammen over 6000 Sider indb. i 6 smukke og holdbare Bind med brun Læderyg og Hjørner, og Titel i Guld.
Nu kun \$12.00.
Dette fortrinlige Værk bør ikke savnes i nogen Samling af danske eller norske Bøger, naar det kan faas for en saadan Pris. Kartoneret faas Værket for \$8.00.
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Lave Takster
paa gennemgaaende Billetter direkte fra Danmark, Norge og Sverrig med den nye Norge - Amerika - Mexico Linies tre nye Dampere „Texas“, „Noregna“ og „Mexicano“.
Danish Luth. Publ. House, Lokal Agentur, Blair, Nebraska.

To smukke Børnebøger til ualmindelig billige Priser.
BARNESMIL
3 Fortællinger for mindre Børn af Frida von Kronoff
2 helsides kulørte Billeder
Pris 25 Cents.
VED SKIFTENDE BELYSNING
Fortællinger for større Børn og unge. frit oversat af Pastor J. Dalbo.
5 kulørte Billeder
Pris 40 Cents.
Disse 2 Bøger, der begge er af eget Forlag, egner sig fortrinligt til Gaver for Børn baade i Søndagsskole og Hjem.
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebraska.